

σοὺς ταύτης θέας ἐμποδίζει τὴν ἀηδίαν τῆς μονοτονίας. Κατὰ τὸν ἰταλικὸν συρμόν, τὰ θεωρεῖται εἶναι ἐστρωμένα διὰ κυανῆς ἐρέας. Τὸ δὲ τοῦ βασιλέως, κατέναντι τῶν σκηνῶν εὐρισκόμενον, καὶ ὑπεράνω τῆς εἰσόδου τῆς πλατείας, ὑποστηρίζεται ὑπὸ δύο φοινίκων κεχυρωμένων, καὶ διακοσμεῖται ὑπὸ δύο παραπετασμάτων χρυσοῦφάντων καὶ ἰανθίνων, ἀνεγειρομένων μηχανικῶς. Τὰ ζωγραφήματα τῆς ὁροφῆς τῆς αἰθούσης παριστάνουσι τὸν Παρνασσόν· ὑπεράνω δὲ τῆς σκηνῆς ὑπάρχει ὠρολόγιον εἰς τοῦ ὁποίου τὸ σκιάθρον ἔρωτες δεικνύουσι τὰς ὥρας. Ἐν τῷ μεταξύ ἐκάστου θεωρεῖται ὑπάρχει λυχνία ἐκ χρυσοῦ καὶ ἐξ ἀργύρου πέντε ἔχουσα βραχίονας. Πρὸς φωτισμὸν δὲ μεταχειρίζονται κηρία. τῶν ὁποίων εἰς τὰς μεγάλας μάλιστα ἑορτὰς ἡ αἰθουσα φεγγόβολεῖ ἡμερησίαν ὄντως λάμψιν. Τότε, ἡ αἰθουσα ἐστολισμένη οὕτως μὲ 77½ κηροπήγια, πληροῦται, τῇ ἀληθείᾳ, καταπληκτικοῦ φωτός, ἀλλὰ, τέλος πάντων, οὐ λυγρότερον τῆς Περγολας τῆς Φλωρεντίας, οὗ τὸ λαμπρὸν στίλβωμα τετραπλασιάζει τὴν λάμψιν τῶν σφώτων. Ἡ σκηνή, εἰς ἄκρον εὐρύχωρος, ἔχει 97 ποδῶν βάθους, ἀλλ' εἶναι καθ' ὅλοκληρίαν κακῶς διατεθειμένη, μολονότι, ὡς εἶπον περιηγηταί τινες, ὅταν ἀνεωχθῇ τὸ βάθος αὐτῆς δύναται νὰ γενῇ ἀποπτος ἡ θάλασσα καὶ ὁ Βεσούβιος· πλην μεταξύ τοῦ Ἀγίου Καρόλου καὶ τῆς θέας ταύτης ἐγείρεται τὸ μέγιστον παλάτιον τοῦ βασιλέως.

Π. Η.

ΜΑΓΕΙΑ.

(Συνέχεια, ἴδε φυλλάδ. 87.)

Ἀπειρότομον ἱστορίαν θὰ εἶχομεν ἂν ὑπῆρχεν ἐκθεσις τῶν μυριποικίλων μαγείων καὶ τῶν ὑπερφυσικῶν συμβάντων ὅσα διομολογοῦνται ὑπὸ συγγραφῶν· ἀλλ' ὅπως ἂν ᾖ ἀναμφίβολον εἶναι ὅτι οἱ ἄνθρωποι διεσθαρμένης ἀγωγῆς ἢ τεχνηέντως προθέμενοι τὴν ἰδίαν ὠφέλειαν ἢ τὴν εὐαρέσκειαν διεχειρίζοντο κατὰ τὸ δοκοῦν τὴν εὐπιστίαν τῶν δυστυχῶν πλασμάτων, καὶ πρὸ ὀλίγου ἐτι ἐν Γαλλίᾳ ἀνὴρ παρεισδύς εἰς τὸν κοιτῶνα νεάνιδος ἀνήγγειλεν ἑαυτὸν ὡς ὁ ἄγγελος Γαβριήλ.

Κακῶς δὲ πολλοὶ ὠμίλησαν περὶ τοῦ ὁμοιομόρφου τῶν καταθέσεων τῶν βασανισθέντων μάγων θέλοντες ἐκ τούτου νὰ συμπεράνωσι *π ρ α γ μ α τ ι κ ὁ τ η τ α*, διότι, λέγουσι, τὰ αὐτὰ κατέθαναν ἰδία καὶ κατὰ τόπους διαφόρους ἐξετασθέντας· ἀλλ' ἡ *Σ φ ὕ ρ α* τῶν *κ α κ ο ὕ ρ γ ω ν* εἶχε βεβαίως πανταχοῦ τοὺς αὐτοὺς τύπους, αἱ καταθέσεις ἦσαν ἡχῶ τῶν ἐρωτήσεων, καὶ τὰ περὶ τῶν δαιμόνων ἐν γένει ἦσαν γνωστά· εἰς δὲ τὴν περιήγησιν ὑπόθεσιν τοῦ Μουουρά (βιβλίον ἀποτρόπαιον τοῦ Γλομβίλ)· ἡ ἀσθένεια ἐξετάθη κατ' ἀρχὰς εἰς τὰ παιδία, ἄτινα ἐφρόνουν ὅτι προσεβάλλοντο ἀπὸ τι δαιμόνιον κατὰ πᾶσαν αὐτῶν νόσον, ἡ δὲ ὑπόθεσις αὐτῇ ἱστορουμένη δύναται νὰ ὀνομασθῇ ἡ *ἐπιτομή τῶν Παραλογισμῶν τοῦ ἀνθρωπίνου γένους*. Αἱ κηρυττόμεναι δὲ μάγισσαι, ὁμολογοῦν ὅτι τὴν νύκτα ἐπὶ τῆς Βλοκίλας, αἰθούσης τοῦ χοροῦ τοῦ Σατανᾶ ἐν Σουηδία ὡς ἐπὶ τῆς Βρόκεν ὡς ὕψους, τοιαύτης ἐν Γερμανίᾳ, ὡ-

χούντο ἐπὶ χειρῶν σαρώθρου ἐπὶ ὀβελῶν, ἐπὶ αἰγῶν κηλ. ὅτι ἐβαπτίζοντο ὑπὸ ἱερέως διωρισμένου πρὸς τοῦτο παρὰ τοῦ Σατανᾶ, ὅτι ἐδείκνυνον ἔπειτα δειπνον πολὺ λιτὸν ἀνευ οἴνου, ὡς ἐφαίνετο ἐκ τοῦ ἰδίου αὐτῶν δειπνῶν, ὅτι ἔπειτα ἐχόρευον καὶ ὅτι ὁ διάβολος ἐν τῇ εὐθυμίᾳ αὐτοῦ ἐξέσπρε τοὺς ἴππους ἀπὸ τῶν σκελῶν αὐτῶν καὶ τὰς ἐτυπτεν εἰς τὴν βάχιν, ὅτι ἐνίστε ἔμουσούργει καθὼς πολὺ ἀρεσκόμενος εἰς τὴν μουσικήν· ἀλλὰ δὲν εἶναι τρομερὸν ν' ἀκούῃ τις ὅτι ἐπὶ καταθέσεων τοιαύτης φύσεως δικαστήριον τῶν λογάδων τῆς ἐπαρχίας Δελεκαρίας παρόντων ἀντιπροσώπων τῆς πρωτεύουσας κατεδίκασαν εἰς θάνατον 62 γυναῖκας καὶ δέκα πέντε παιδία· ὅλαι δὲ αἱ μάγισσαι ὁμολόγουν ἐπίσης ὁμοιοτύπως φιλόττος μίξιν μετὰ τοῦ διαβόλου, καὶ τοῦτο ἠδύνατο νὰ προκαλέσῃ περιέργους ἱατρικὰς αὐτοψίας.

Ἐξάπτεται δὲ μᾶλλον ἡ δαιμονομανία φυσικῶν ἐνεκεν συμπτώσεων καὶ κυρίως διὰ νευρικῶν τινῶν παθήσεων, καὶ ἐπειδὴ κατὰ τὴν τρυφερὰν ἡλικίαν τὰ περὶ δαιμόνων διηγήματα ἐντυπῶνται ἰσχυρῶς εἰς τὴν φαντασίαν, πᾶς ἐλαφρὸς πνεστὸς τοῦ ἐγκεφάλου ἐπρόξενει ὀπτασίας διαβολικὰς εἰς τὰ κοράσια μάλιστα καὶ τὰς γυναῖκας· διὰ τοῦτο ἔχομεν φοδερὰν ἱστορίαν φιλανθρωπικῶν καταστημάτων ὧν τὰ ὑπότροφα κοράσια ἐκκρύβθησαν μαγευμένα ἐπὶ τῇ ἀπλῇ περὶ διαβόλου καταθέσει ἑνὸς αὐτῶν, καὶ, πρὸ πάντων οἰδαμεν οἱ πολλοὶ τὸν ἐν Νέα Ἀγγλίᾳ (1699) ἀποτρόπαιον φόνον τῶν δυστυχῶν νεανίδων τῆς πόλεως Λονδίνου.

Ἀλλὰ τέλος, ἐνῶ κατὰ σύστημα κατεδίκαζον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐξομολογήσεως ἀθλίου προϊόντος· τῆς δεισιδαιμονίας, συνειδότες οἱ δικασταὶ πόσον ὀλίγον βαρύνει αὐτὴ εἰς τῆς δικαιοσύνης τὴν τρυάνην, ἐκήρυξαν θώους κατηγορουμένους, οἵτινες δι' ἐξομολογήσεως λίαν ἐπισήμῃ προϋτιθεντο ἐκ πεποιθήσεως νὰ ἐνοχοποιήσωσιν αὐτοὶ ἑαυτοὺς, καθόσον ὡς ἀσθενεῖς κεφαλὰὶ κατελαμβάνοντο ὑπὸ τοῦ τρόμου τῆς δεισιδαιμονίας καὶ ἐπίστευον εἰλικρινῶς ὅτι δαίμονες καὶ φαντάσματα κατεδίωκον αὐτοὺς.

Καὶ ὅμως πόσον αἶμα ἐπότισε τὴν Εὐρώπην πρὶν ἢ παραδεχθῇ ἀρχῇ τοιαύτη, καὶ πρὶν ἐννοηθῇ ἡ τῆς μαγείας δυστυχὴς ἀποπλάνησις, διότι εὐθὺς ἅμα ἐπρόκειτο περὶ καταστροφῆς πολιτικοῦ τινος ἐχθροῦ μικροῦ ἢ μεγάλου, ἀσθενοῦς ἢ ἰσχυροῦ, σύντομος μόνον ἤρκει καταγγελία περὶ πράξεως μαγικῆς· καὶ ἰδοὺ κατόπιν ἱερέζεσται, δικασταὶ καὶ δῆμιος τοῦ θανάτου ἢ πληγῆς πομπή· ἐξισοσιμείωντο δὲ ὅτι ὁ δῆμιος τῶν μάγων ἐπεδείκνυτο ὀχούμενος ἐφ' ἵππου λαμπρῷ καὶ γυναικί, περιβεβλημένος χρυσοῦν καὶ ἄργυρον, ἐνῶ ἡ σύζυγος αὐτοῦ διὰ τῆς πολυτελείας τοῦ ἱματισμοῦ καὶ τῶν κοσμημάτων ἐφαίνετο βασίλισσα τῶν λογάδων τῆς εὐγενείας.

Καὶ πολλῶν δὲ ἀτόμων ἐπισήμων ἡ δίκη ἐν Ἰταλίᾳ καὶ Γαλλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ ἀπέδειξαν ὅτι οἱ κατήγοροι αὐτοὶ ἠπίστουν καθόλου εἰς τὴν ὑπαρξίν τοῦ ἐγκλήματος τοῦ παρ' αὐτῶν προσαπτομένου εἰς τοὺς ἐχθρούς των· ἀλλ' οὕτως διαδοθεῖς τῆς προσβολῆς ἀπὸ τῶν χαμηλῶν εἰς τὰς ὑψηλὰς τάξεις, ὅτε λαμπροὶ εὐπατρίδαι ὑπέκυπτον εἰς τὸ δρέπανον τοῦ φανατισμοῦ, καὶ τὸ μαρτύριον ἀπέσπα ἐκ τῶν σπλάγχων αὐτῶν τὰ μυστήρια τῆς οἰκογενείας, πρὸς πολιτικὸν σκοπὸν βαρβάρων ἡγεμόνων, αἱ τάξεις αἱ ὑψηλὰὶ δὲν ἠδύνατο πλέον νὰ μένωσιν ἀπλοὶ θεαταὶ τῶν βασάνων, ὅσαι ψυχρῇ τῇ αἰ-

ματι, ἔβλεπον τελουμένους εἰς ἀνθρώπους ὁμοίους των, οἵτινες ὁμῶς δυστυχῶς δὲ ν ἤ σ α ν ε ὕ π α τ ρ ῖ δ α ι .

Πρῶτον δὲ κατὰ τὸ 1674, ὅτε τὸ σύστημα τῶν ἱερεξεταστῶν ἤρχιζε νὰ κατατρέφεται, καταπληθθέντος τοῦ κόσμου ἐκ τῶν φόνων τῆς Βυρσούργης, μετέβαλεν ἡ ἐκλεκτικὴ σύνοδος τὴν ποινὴν τοῦ θανάτου, ἀπαγγελλομένην ὑπὸ δικαστῶν ἐπαρχιακῶν κατὰ τῆς Αἰκατερίνης Σέμπελ ἐν Νευενδόρφῃ εἰς εἰρκτὴν ἰσόβιον.

Κατὰ δὲ τὸ 1701 ὁ Θωμάσιος ἀπήγγειλε δημοσίως εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἀλλης τὴν περίφημον αὐτοῦ πραγματείαν ἐπὶ τῆς μαγείας, κ' ἐνῶ πρό τινων ἐτῶν τὸ στέμμα τοῦ μάρτυρος θὰ ἐπετύγγανεν ὁ σοφὸς οὗτος, ἡ ἀγόρευσις του ἐχειροκροτήθη πανταχόθεν, ὡς ἂν ἀπεκρίνετο ἡχὼ τοῦ λογικοῦ καὶ τῆς δημοσίου συνειδήσεως· καὶ ὁμῶς τὸ 1739, εἰς Οὐγγαρίαν ἐν Σεγεδίνῳ δεκατρία πρόσωπα ἐκάψαν ὡς μάγοι· τὸ 1749 καὶ τὸ 1786 γήρσαι πάλιν καὶ μάγισσαι ὑπέστησαν τὸν θάνατον.

Ἀλλὰ τὸ διάταγμα Λουὶ τοῦ ΙΔ' τὸ 1682. ἀποδεικνυσιν ὅτι ὁ νομοθέτης δὲν ἐπίστευε πλέον εἰς τὴν μαγείαν· ἀλλ' ἐτιμῶρει ἀπλῶς τὴν ἀξίωσιν τῆς ἐξασκήσεως δυνάμεων ὑπερφυσικῶν.

Ἐξ ὧν δὲ τῶν ἐθνῶν, λέγει ὁ δόκτωρ Φρανσὴ Οὐσκισσον, ἡ Ἀγγλία μόνη βραδύτερον ἤναψεν ἐν αὐτῇ τῆς μαγείας τὴν δαῖδα, καὶ ταχύτερον αὐτὴ τὴν ἐσόυσεν, ἀλλ' ἀποδεικνύει τὸ ἐναντίον ἡ διάσκησις δίκης τοῦ Βολιμάρκ καὶ τῆς Μαργαρίτας Ἰορδάνου, ὧν τὰς γοητείας περιέγραψεν ὁ Σακησπὴρ εἰς τὴν τριλογίαν Ἑρρίκου τοῦ ΣΤ'. Οἱ θεσμοὶ Ἑρρίκου τοῦ Η', τῆς Ἐλισάβετ καὶ Ἰακώβου τοῦ Α' (ἐπεκυρώθησαν δὲ οἱ τοῦ τελευταίου τούτου ὅτε εἰσαγελὼς τῶν Ἐφετῶν ἦν ὁ περίφημος Κῶκ, καὶ συνεδρίαζεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων ὁ Βάκεν) καὶ μόλις μετὰ τὸν φόνον τριῶν καὶ ἐπέκεινα χιλιάδων θυμάτων κατὰ τὸ 1701, τὸ λογικὸν τῶν δικαστῶν ἤρχισε νὰ γίνετα ἰ α ν θ ρ ῶ π ι ν ο ν . Κατὰ δὲ τὴν δίκην τοῦ Βέναμ (1711) ὁ πρόεδρος τῶν Συνέδρων Πρόουελ, ἐμπαικτικῶς μειδιῶν πρὸς τοὺς μάρτυρας ατόμων τινῶν τοῦ κλήρου, ἀποῦ ἡ ἐτυμηγορία τῶν ἐνόρκων ἀνέδειξε τὸν κατηγορούμενον ἔνοχον, ἠρώτησε τὸν προϊστάμενον « ἂν ἐκήρυττον αὐτὸν ἔνοχον ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τῆς κατηγορίας, τοῦ φέροντος ὅτι ἐκοινώνησε μετὰ τοῦ διαδόλου ὑπὸ τὴν μορφήν ἐνὸς γάτου. » « Ναί, ἀπεκρίνατο ὁ προϊστάμενος, εἰν' ἔνοχος ἐπὶ τοῦ κεφαλαίου τούτου. » Ἀλλ' ὁ Πρόουελ τοῦτο προσεδόξα, διότι ἐπὶ τῆς ἐτυμηγορίας αὐτῆς εἰς τὸν ἔνοχον ἀπενεμήθη ἡ χάρις· καὶ ὁμῶς τὸ 1716. ἡ Κ. Ἰης μὲ τῆς θυγατρὸς αὐτῆς ἐκρεμάσθησαν εἰς τὸ Ὑντιγγτον ὡς ἔνοχοι τοῦ ὅτι ἐπώλησαν τὴν ψυχὴν αὐτῶν εἰς τὸν δαίμονα, καὶ προῦκάλεσαν τὴν καταιγίδα ἐκβάλλουσαι καὶ σαπανίζουσαι τὰ περιπόδια αὐτῶν· καὶ τέλος τὸ 1799. ἡ νόμιμος αὐτῇ δολοφονία κατελύθη διὰ ποινικῆς διατάξεως· καὶ φυλάκισις ἀπλὴ τιμωρεῖ ἤδη τοὺς ἀξιοῦντας ὅτι καλοῦσι τοὺς δαίμονας. Ἐν δὲ τούτοις τὸ 1827. τὰ Ἀγγλικά δικαστήρια ἐπελάβοντο δίκης ἀποδεικνυούσης ὅτι ὁ ὄχλος τῆς ἐξοχῆς πιστεύει ἀκόμη εἰς τὴν μαγείαν. (1)

(1) Ἀλλ' εἶναι βέβαιον ὅτι καὶ τὸ 1851, πιστεύει οὐχὶ μόνον ὁ τῆς ἐξοχῆς τῆς Ἀγγλίας εἰς τὴν μαγείαν,

Ὁ δὲ Βάρριγτων ἀναβιβάζει τὸν ἀριθμὸν τῶν θυμάτων, τοιούτων μυσαρῶν καταγοριῶν, εἰς 30 χιλιάδας.

Ἀλλ' ἡ δεισιδαιμονία εἰς οὐδεμίαν ἄλλην χώραν κατέστη μᾶλλον εὐήθης καὶ μᾶλλον αἵματηρᾶ ἢ τὴν Σκωτίαν, διότι τὸ ἄγριον τοῦ τόπου αὐτοῦ, τὰ γραφικὰ αὐτοῦ ὄρη, τὰ ποικίλα φυσικὰ φαινόμενα, τρομερὰ συχνάκις, καὶ ὧν ἡ θέα καταπλήττει τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὴν φαντασίαν τῶν κατοίκων ὑπὸ οὐρανὸν ἀλληλοδιαδόχως γελῶντα, συννεφώδη, καὶ καταιγιζόμενον, ἡ ἀπομόνωσις τῆς ποιμενικῆς αὐτῶν ζωῆς, αἱ μυστηριώδεις αὐτῶν νύκται εἰς τῶν βράχων τὰ ὑποχθόνια σπήλαια, τὰ ἥθη, αἱ ἔξεις, ἡ ψυχὴ των βρεμβῇ καὶ ἐνθουσιώδης μεταβαίνουσι ἀποτόμως ἀπὸ τῆς πολυκρότου μάχης εἰς τὴν βαθείαν τῆς ἐρημίας σιγὴν, τὸ πᾶν ἐν γένει συντελεῖ ἐκ τὴν ὁλέθριον πρὸς τὴν δεισιδαιμονίαν ῥοπήν καὶ πᾶν τῆς φύσεως κίνημα εἶναι διὰ τοὺς ἀνθρώπους ἐκείνους προμήνυμα θεῶν καὶ οἰωνὸς μελλούσης κοινωνικῆς συμφορᾶς. Ἐντεῦθεν οἱ Βάρδοι, ὁ Ὅσσιαν, ὁ Μακθέθ μὲ τὰ φαντάσματα τῶν γραιῶν, αἱ νεκρικαὶ λαμπάδες, αἱ φαινόμενα· τὰ μεσάνυχτα ἐπὶ τῆς κορυφῆς τῶν ὄρεων, αἱ σκιαὶ τῆς μάχης τοῦ Φλόδεν ἐπιφαίνονται τὴν νύκτα εἰς τὰ παλάτια τῶν βασιλέων μὲ σταυρὸν αἱματώδη, διὰ ν' ἀναγγείλωσι τοῦ ἀνθρωπίνου γένους τὰς ἀθλιότητας. Τὰ δὲ χρονικὰ τοῦ 13 αἰῶνος διαφημίζουσι τὰ ἄθλα τριῶν γοητῶν, τοῦ Θωμᾶ Ἑλροιλδοῦ, τοῦ Λόρδ Σουλὶ καὶ τοῦ Μιχέλ Σκῶτ. ὃν ὁ Δάντης ἔταξεν ἐν τῷ ᾄδῃ αὐτοῦ μεταξὺ ἄλλων.

Διὰ τοῦτο τὰ περὶ μαγείας Σκωτικὰ χρονικὰ εἰσὶν ἐκτενέστερα καὶ ἀποτροπαυτέτερα ἢ τὰ τῶν ἄλλων ἐθνῶν, καθόσον μάλιστα ἡ πρόσαςις τοῦ ἐγγλήματος τούτου ἐδοθήει τοὺς ἀναμορφωτὰς τοῦ πολιτεύματος καὶ κυρίως τοὺς καθαριστὰς βασιλεῖς· 140 ἀνθρώποι· ἐ-

ἀλλὰ καὶ ὁ τῶν πόλεων καὶ ὁ τοῦ Λονδίνου ὄχλος· καὶ παρ' ἡμῖν δὲ πρόσωπα καὶ τῶν δύο φύλων, ἐπαγγέλονται τὴν ἐπίκλησιν τῶν καταχθονίων, (ἐκτὸς τῶν λεγομένων γ υ φ τ ι σ σ ῶ ν ἢ Ἀ θ ι γ γ ἄ ν ω ν) καὶ ἀριθμοῦσι πλείστας ὑπερφυσικὰς ἐνεργείας εἰς τὴν μαγικὴν αὐτῶν ἐπιστήμην, ὡς φ. ε. τὴν ἀνεύρεσιν ἀπολωλὸτος πράγματος, ἡ κεκρυμμένου θουσαυροῦ διὰ τῆς συνδρομῆς τῶν δαιμόνων, οὗς, δυνάμει τῆς Σ ο λ ο μ ο ν ι κ ῆς, καλοῦσιν ἐνώπιον παιδίου παρθένου καὶ ἐξετάζουσι δι' αὐτοῦ, ὅπερ τοὺς βλέπει ἐντὸς λεκάνης πλήρους ὕδατος καὶ φέρουσιν ἐντὸς ἀργυροῦν νόμισμα· πρὸς δὲ, τὸ λεγόμενον μ π ὅ δ ε μ α, τὰ σ τ ο ι χ ῖ ἄ, τὰ ἐρωτικὰ φίλτρα, τὴν δύναμιν τοῦ κακοποιεῖν, καὶ πολλὰς ἄλλας τοιαύτας δυσειδαιμονίας. Ἐν γένει δὲ ἡ δύνατό τις νὰ συντάξῃ πολύφυλλον βιβλίον περὶ τῶν θαυματουργῶν, ὅσαι καὶ οἱ παρ' ἡμῖν γόητες καὶ μάγοι ἐπαγγέλλονται· ἀλλ' ἴδιαν πραγματείαν ὀρεῖται νὰ ἐπιφυλάξῃ εἰς τὴν διειρομαντείαν καὶ ὑδρομαντείαν, πρὸ πάντων ὁμῶς εἰς τὰς ἐξηγήσεις παντὸς φυσικοῦ φαινομένου, καὶ τὰς ὁρησκειτικὰς προλήψεις, διότι τοῦ λαοῦ αἱ γυναῖκες, θέλουσαι νὰ γινώσκωσι τὸ πᾶν ἐπιστημονικῶς, περὶ τοῦ παντός πραγματεύονται, καὶ ἂν ἐξ ἄλλων δὲν ἤκουσαν, αὐταὶ μόναι ἀναπληροῦσι τὰς ἐλλείψεις. Τιμωρεῖ δὲ καὶ ὁ παρ' ἡμῖν ποινικὸς νόμος τὸ ἐπάγγελμα τῶν θαυματουργῶν μάγων διὰ κρατήσεως τὸ πολὺ ἐξ ἐδδομάδων. Σ. Μ.

κάησαν καταδικασθέντες εἰς μίαν μόνην ἐπαρχιακὴν σύνοδον ἐνόρκων. Τὰ δὲ δικαστικά τοῦ Ἐθιμοβούργου ἀρχεῖα γέμουσι ποινικῶν δικογραφικῶν, ὅπου βλέπει τις τὴν ἐπισημείωσιν, κατ' ἐκαστὴν καὶ ἐ-
κατά.

Ἐν γένει δὲ κατὰ τὰς Βρεττανικὰς νήσους ἡ πρό-
ληψις καὶ ἡ δεισιδαιμονία ἐπιβρέουσι μᾶλλον ἢ παρ'
ἄλλοις ἔθνεσι καὶ παραδείγματα τούτου ἔχομεν ὁση-
μέραι. Ἀλλ' ἐλπίζωμεν ὅτι ταχὺ τῶν ἀνθρώπων τὸ
γένος θ' ἀπαλλαχθῇ ἡ ἐκ τῆς μάστιγος ταύτης τῆς ἀ-
μαθείας.

(Bevue Britannique)

(Μετάφρασις I. E. Γ.)

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΝΥΚΤΕΡΙΝΗ ΟΔΟΠΟΡΙΑ

ΕΠΙ ΑΕΡΟΒΑΤΙΚΗΣ ΣΦΑΙΡΑΣ.

—ο—

..... Ὁ ἀεροναύτης Γρὴν ἀνεχώρησεν ἐκ Λον-
δίνου τὴν 7 Νοεμβρίου 1836. μετὰ τῶν Κυρίων Χολ-
λου-Δὶς καὶ Μουκ-Μασῶνος. Ἀγωνῶν δὲ τὸ πρὸς ὃ ἤθε-
λε διευθυνθῇ μέρος, καθότι μόνος ὁ διατάττων τοὺς ἀ-
νέμους γνωρίζει τοῦτο, ἐπρομηθεύθη μὲ διαβατήρια δι'
ἑκα τῆς Εὐρώπης τὰ βασίλεια, καὶ μὲ ζωοτροφίας ἀρ-
κετάς, εἰς τυχὸν ἐρρίπτετο ἐπὶ τῆς θαλάσσης.

Περὶ τὴν μίαν καὶ ἡμίσειαν Μ. Μ. ὥραν, ὤψωθη ἡ
ἀεροβατικὴ σφαῖρα μεγαλοπρεπῶς, καὶ διευθύνθη πρὸς
τὸν νοταπηλιώτην, ὠθουμένη ἀπὸ μέτριον ἀνεμον, ἐπὶ
τῶν εὐκάρπων πεδιάδων τοῦ κομητάτου τοῦ Κέντ.

Περὶ τὰς τέσσαρας ὥρας ἤρχησαν οἱ ἀεροναῦται νὰ
διακρίνωσι τὴν θάλασσαν, ἐκλάμπουσιν καθ' ὅλην τὴν
ἐκτασίαν τῆς ὑπὸ τοῦ δύνοντος ἡλίου, τοῦ περιριζόντος
τὸν ὀρίζοντα πρὸς ὃν ἡ σφαῖρα, ὠθουμένη ἀπὸ δυνατὸν
ἀνεμον, ἔτρεχε δρομαίως. Οἱ ἀεροναῦται μας ἤρχισαν
νὰ φοβῶνται, ἀναγνωρίζαντες διὰ τοῦ πολυδείκτου, ὅτι
ὁ ἀνεμος μετεβάλλετο ἐπαισθητῶς εἰς βορρᾶν, ἀντὶ νὰ
μένῃ ἀρκετοῦ χρόνου, ὅστις βεβαίως ἤθελε ῥίψει τὴν
σφαῖραν, περὶ λύχνων ἀφ᾽, ὑπεράνω τῆς Γερμανικῆς
θαλάσσης.

Ἀποφασίσας ἀμέσως περὶ τοῦ πρακτέου ὁ κύριος
Γρὴν ὤψωσε τὴν σφαῖραν ἐλαφρωθεῖσαν, εἰς τὰς ἀνω-
τέρας ζώνας τῆς ἀτμοσφαίρας, ὅπου ὁ ἀνεμος εἶχεν ἐ-
ναντίαν διευθύνειν, καὶ διευθύνειν ἐντὸς ὀλίγου αὐτὴν ἄ-
νωθεν τοῦ Δούβρου, ὅθεν ἀπεφασίσα νὰ διέλθῃ διὰ τοῦ
ἀέρος τὸν Καλαίσιον πορθμῖον.

Ἦν ἡδὴ ἡ τετάρτη ὥρα καὶ τεσσαράκοντα λεπτά,
μᾶς ἔλεγεν εἰς τῶν ἀεροναυτῶν, ὅτε εἶδομεν τὰ κύμα-
τα ὑπὸ τὴν σφαῖράν μας. Ἀδύνατον ἦν νὰ μὴ συγκινη-
θῇ τις θεωρῶν τὸ μεγαλοπρεπὲς τοῦτο τῆς φύσεως
θέαμα. ὅπισθὲν μας μάλιστα διεκρίνοντο τὰ παράλια τῆς

Ἀγγλίας, λάμποντα ἀπὸ τὰ βαθμηδὸν ἀναπτόμενα
φῶτα, καὶ κατ' ἐξοχὴν τὰ τοῦ Δούβρου, χρησιμεύον-
τα ἐπὶ πολὺ πρὸς ὁδηγίαν τῆς ἀεροπορίας μας. Παντα-
χόθεν ἐφαίνετο ὁ ὠκεανὸς, ἀπέναντι δὲ ἡμῶν ὑπῆρχε
ποικίλον περίφραγμα νεφῶν, εἰς ὃ εἰσῆλθομεν μετ' ὀλί-
γον καὶ κατελήφθημεν ἀπὸ ζεφερώτατον σκότος. Τὸ
πᾶν ἡσύχαζεν· ὁ κρότος τῶν προσβαλόντων τὰ Ἀγγλι-
κὰ παράλια κυμάτων ἔπαυσε, καὶ ἡδὴ εὕρισκόμεθα μα-
κρὰν τῶν θορύδων τοῦ κόσμου.

Ἡ διάβασις τοῦ πορθμίου διήρχησε μίαν ὥραν, τὸ δὲ
περίφραγμα τῶν νεφῶν διελύθη καὶ τὰ φῶτα τοῦ Καλαί-
του ἔλαμπον ὑπὸ τοὺς ὀδοιπόρους μας, καὶ ὁ μακρόθεν
ἦχος τῶν τυμπάνων τῆς πόλεως ἀνέβαινεν ἕως εἰς
αὐτοὺς.

«Τὸ σκότος, ἐξακολουθεῖ ἀεροναῦτης μας, ἦν μέγα,
κ' ἐξητοῦμεν νὰ γνωρίσωμεν, διὰ τῶν διεσπαρμένων ὑφ'
ἡμᾶς φῶτων, τὸν τόπον, ὃν διερχόμεθα.

» Ἡ συμβᾶσα τότε σκηνὴ εἶναι ἀπερίγραπτος. Ὀλό-
κληρος ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς, ὅσην ὁ ὀφθαλμὸς ἤδυνάτο
νὰ διερᾷ, ἦν κατὰστικτος ἀπὸ φῶτα, σχηματίζουσα πε-
διάδα τινὰ φωτεινὴν, ἀμίλλωμένην μετὰ τῶν ἀστέρων
τοῦ οὐρανοῦ. Πᾶσαν στιγμὴν, περὶ λύχνων ἀφ᾽, καὶ
πρὸ τῆς ἀναπαύσεως τῶν ἀνθρώπων, ὑπερμεγέθους σω-
ρὸς φωτῶν μᾶς ἐδείκνυε τὴν ὑπαρξίν πολυαριθμοῦ λαοῦ,
κ' ἐφαίνετο εἰς ἡμᾶς ὡς πυρκαϊά· ἀλλ' ἐνῷ ἐπλησιάζο-
μεν, βαθμηδὸν διασκορπιζόμεναι αἱ ὀπτασίαι αὗται, ἐ-
σχημάτιζον μικροτέρας, καὶ τέλος διεκρίνοντο αἱ ὁδοί.
τετράγωνα, κτλ. πόλεως τινος, ἅτινα ἡ ἀπόστασις πα-
ρεμόρφωσεν. Ἀδύνατον νὰ περιγράψω τὴν εἰς τοιαύτην
περίστασιν σκηνήν. Ἰνα λάβῃ τις ἰδέαν τινὰ ταύτης, ἃς
ὑποθέσει ὅτι μεταφέρεται ἄγνωστος καὶ ἀφανὴς ἐν τῷ
μέσῳ ἐκτεταμένων καὶ σκοτεινῶν ἐρημιῶν τοῦ ἀέρος,
διατρέχων μυστικῶς καὶ σιωπηλῶς τὰ βασίλεια, κατο-
πεύων τὰς ἐπικρατείας καὶ θεωρῶν τὰς πόλεις, δια-
δεχομένας μὲ ταχύτητα ἀλλήλας, μὴ ἐπιτρέπουσαν αὐ-
τῷ νὰ τὰς ἐξετάζῃ λεπτομερῶς.

» Διὰ νὰ κατανοήσῃ τις καλῶς τὴν παράδοξον θέσιν
μας, ἃς προσθήσῃ ἐτι καὶ τὸ ἀβέβαιον τῆς ὁδοπορίας
μας, ὅπερ ἠΐξεαν προχωροῦσης τῆς νυκτὸς, καὶ μᾶς
ἐνέδολλεν εἰς ἀμφιβολίαν, χεῖρονα τῆς ἰδίας ἀμαθείας,
μὴ γνωρίζοντας ποῦ εὕρισκόμεθα καὶ ποῦ διευθυνό-
μεθα. »

Ὦθουμένη ἡ σφαῖρα ἀπὸ ἀρκετὰ δυνατὸν ἀνεμον,
καὶ διατρέχουσα ὑπὲρ τὰ δέκα μίλια τὴν ὥραν, διήλθεν
οὕτως ἐν μέρος τῆς Εὐρώπης. Περὶ τὸ μεσονύκτιον εὐ-
ρέθη ἄνω τῆς Διέγης, κειμένης ἐν τῷ μέσῳ ἐκτεταμέ-
νης ἐπαρχίας, καὶ πληθούσης φωτῶν, παντοειδῶν βα-
ναυσουργεῶν, καὶ ἰδίως σιδηρουργεῶν καὶ χαμίνων.
Διὰ τῶν ἐξ ἀτμίδος φῶτων (gaz) διεκρίνοντο αἱ ὁδοί,
αἱ πλατεῖαι καὶ αἱ μεγάλαι τῆς πόλεως ταύτης οἰκοδο-
μαί· ἤκούετο προσεῖτι ὁ μουρμουρισμὸς τῶν κατοίκων,
ἐνασχολουμένων καὶ εὐθυμούντων. Ἀλλὰ τὸ μεσονύ-
κτιον, ἡ γενικὴ ὥρα τῆς ἀναπαύσεως, παρῆλθεν ἡδὴ,
ἔλα σχεδὸν τὰ ἐπὶ τῆς γῆς φῶτα ἐσθέσθησαν, καὶ ὡς
ἐκ τούτου οἱ ἀεροναῦται ἐβυθίσθησαν καὶ οὐθὶς εἰς τὸ
σκότος καὶ τὴν ἡσυχίαν. Νέα καὶ σφοδρὰ ἀντικείμενα
ἐπερίμενον τοὺς τολμηροὺς ἀεροναῦτας μέχρι τῆς ἡμέ-
ρας. Ἡ φύσις ἐκρύβη ὀλοτελὸς ἀπὸ τὰ ὄμματά μας,
μᾶς ἔλεγεν ὁ κύριος Μασῶν· σελήνη δὲν ὑπῆρχεν· ὁ
οὐρανὸς ἐφαίνετο ἐτι σκοτεινότερος ἐκ τοῦ ὕψους· αἱ ἀ-
στέρες ἔλαμπον περισσότερο ἕνεκα τοῦ ὑπερβολικοῦ
σκότους. Πανταχόθεν μᾶς περιεζώνυε βαθεῖα καὶ μέ-